

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Presă și informare

COMUNICAT DE PRESĂ nr. 74/07

23 octombrie 2007

Hotărârea Curții în cauza C-112/05

Comisia Comunităților Europene/Republica Federală Germania

LEGEA VOLKSWAGEN RESTRÂNGE LIBERA CIRCULAȚIE A CAPITALURILOR

Prin menținerea în vigoare a dispozițiilor Legii Volkswagen privind plafonarea drepturilor de vot la 20 % și stabilirea minorității de blocaj la 20 %, precum și dreptul statului federal și al landului Saxonia Inferioară de a desemna fiecare câte doi reprezentanți în consiliul de supraveghere, Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile

La 4 martie 2005, Comisia a formulat o acțiune împotriva Germaniei motivând că Legea Volkswagen¹ aduce atingere liberei circulații a capitalurilor și libertății de stabilire.

În mod concret, Comisia critică următoarele puncte:

- dreptul Republicii Federale și al landului Saxonia Inferioară de a desemna fiecare câte doi membri în consiliul de supraveghere al întreprinderii, în măsura în care dețin acțiuni ale societății,
- limitarea exercitării drepturilor de vot la 20 % din capitalul social, atunci când un acționar depășește acest procent,
- ridicarea la pragul de 80 % din capitalul social reprezentat a majorității necesare pentru adoptarea deciziilor adunării generale a acționarilor care, conform Legii privind societățile comerciale pe acțiuni, nu necesită decât o majoritate de 75 %.

În hotărârea de astăzi, Curtea admite acțiunea Comisiei, în măsura în care aceasta invocă o încălcare a liberei circulații a capitalurilor. În ceea ce privește încălcarea libertății de stabilire invocată de Comisie, Curtea respinge acțiunea, întrucât Comisia nu a furnizat argumente specifice.

Restricții privind libera circulație a capitalurilor

Curtea consideră că Legea Volkswagen, ca și expresie a puterii statului de a legifera, constituie o măsură națională. Dispozițiile în litigiu din lege sunt imputabile statului, din moment ce acesta este singurul care poate modifica dispozițiile respective în calitatea sa de legiuitor.

¹ Legea privind privatizarea părților sociale ale societății Volkswagenwerk GmbH din 21 iulie 1960 (BGBl. I, p. 585 și BGBl. III, p. 641-1-1), modificată la 6 septembrie 1965 (BGBl. I, p. 461) și la 31 iulie 1970 (BGBl. I, p. 1149).

Curtea amintește că Tratatul CE interzice orice restricție privind circulația capitalurilor între statele membre. Constituie o astfel de restricție o măsură națională care poate descuraja unele investiții directe prin faptul că limitează posibilitatea acționarilor de a participa în cadrul societății în vederea creării sau a menținerii unor legături durabile și directe cu aceasta care să permită o participare efectivă la administrarea sau la controlul societății.

Curtea constată că dispozițiile în cauză pot avea un astfel de efect disuasiv.

Plafonarea drepturilor de vot la 20 % și stabilirea minorității de blocaj la 20 %

Curtea nu exclude ca aceste două dispoziții, luate în considerare în mod individual, să poată acționa atât în favoarea, cât și în detrimentul oricărui acționar al societății. Totuși, aceasta amintește că, în momentul adoptării Legii Volkswagen, statul federal și landul Saxonia Inferioară erau principalii acționari ai societății recent privatizate, la care fiecare deținea 20 % din capital, și că landul Saxonia Inferioară continuă să dețină o participație de același ordin. Curtea constată că, luate în considerare împreună, dispozițiile în cauză permit statului federal și landului Saxonia Inferioară să exercite, cu o investiție mai mică decât cea care ar fi impusă de dreptul comun, o influență substanțială în cadrul societății Volkswagen. Această situație poate descuraja unii investitori direcți din alte state membre.

Dreptul de a desemna doi reprezentanți în consiliul de supraveghere

Posibilitatea statului federal și a landului Saxonia Inferioară, în măsura în care sunt acționari ai societății, de a desemna fiecare câte doi reprezentanți în consiliul de supraveghere, privilegiază acești acționari publici față de dreptul comun al societăților comerciale, în temeiul căruia aceștia ar avea dreptul la numai trei reprezentanți. În plus, aceștia dispun de dreptul de a desemna din momentul în care dețin acțiuni ale societății, independent de valoarea participației lor. Astfel, statul federal și landul Saxonia Inferioară au posibilitatea de a exercita o influență care depășește investițiile făcute de aceștia și de a reduce, în consecință, influența celorlalți acționari sub nivelul propriilor investiții.

Restricțiile privind libera circulație a capitalurilor nu sunt justificate

Curtea amintește că libera circulație a capitalurilor poate fi limitată prin măsuri naționale justificate de interese legitime. Totuși, Republica Federală, în afara unor considerații generale privind necesitatea unei protecții față de un mare acționar care ar domina singur societatea, nu a demonstrat în speță motivul pentru care dispozițiile în litigiu sunt necesare în scopul protejării intereselor invocate.

Mai întâi, aceasta nu a fost în măsură să explice motivul pentru care menținerea, în capitalul societății Volkswagen, al unei poziții consolidate și inamovibile în beneficiul actorilor publici ar fi adecvată și necesară pentru realizarea obiectivului de protecție a lucrătorilor.

Aceasta nu a demonstrat nici motivele pentru care menținerea unei astfel de poziții ar proteja interesele generale ale acționarilor minoritari.

În sfârșit, Republica Federală nu a explicat motivele pentru care dispozițiile Legii Volkswagen sunt adecvate și necesare pentru păstrarea locurilor de muncă generate de activitatea societății Volkswagen.

În consecință, Curtea constată că Republica Federală Germania nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul liberei circulații a capitalurilor.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

Limbi disponibile: BG ES CS DE EN FR HU NL PL PT RO SK SL

Textul integral al hotărârii este disponibil la adresa internet a Curții

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=RO&Submit=rechercher&numaff=C-112/05>.

În general, acesta poate fi consultat începând din ziua pronunțării, de la ora 12 CET.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să o contactați pe Ioana Cristina Mihail.

Tel.: (00352) 4303 4704 Fax: (00352) 4303 4719

Imagini de la pronunțarea hotărârii sunt disponibile pe EbS "Europe by Satellite",

serviciu oferit de la Comisia Europeană, Direcția generală presă și comunicare,

L-2920 Luxemburg, Tel: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

sau B-1049 Bruxelles, Tel: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956